

5) Dyrektywę 2002/46 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona ustaleniu maksymalnych ilości witamin i minerałów, które mogą być stosowane przy produkcji suplementów żywnościowych, gdy z uwagi na brak stwierdzonego zagrożenia dla zdrowia osób nie zostały dla tych witamin i minerałów określone górne granice bezpieczeństwa, chyba że środek taki jest uzasadniony zgodnie z zasadą ostrożności, jeśli naukowa ocena ryzyka ujawni utrzymywanie się braku pewności co do istnienia lub zakresu rzeczywistego zagrożenia dla zdrowia. Po określeniu górnych granic bezpieczeństwa nie może zostać wykluczona możliwość ustalenia tego rodzaju maksymalnych ilości na poziomie wyraźnie niższym od tych granic, jeżeli ustalenie tych maksymalnych ilości może być uzasadnione poprzez uwzględnienie kryteriów zawartych w art. 5 ust. 1 i ust. 2 dyrektywy 2002/46 i jeżeli jest ono zgodne z zasadą proporcjonalności. Ocena ta należy do sądu krajowego i powinna zostać przeprowadzona w każdym konkretnym przypadku.

(¹) Dz.U. C 327 z 20.12.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Innsbruck — Austria) — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols przeciwko Land Tirol

(Sprawa C-486/08) (¹)

(Polityka społeczna — Porozumienia ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze godzin oraz w sprawie pracy na czas określony — Niekorzystne przepisy przewidziane przez regulacje krajowe dla pracowników kontraktowych zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, dorywczo lub na podstawie umowy na czas określony — Zasada równego traktowania)

(2010/C 161/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols

Strona pozwana: Land Tirol

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Innsbruck — Wykładnia klauzuli 4 pkt 1 i 2 załącznika do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 14, s. 9), klauzuli 4 załącznika do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej poro-

zumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43), a także art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/54/WE z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 204, s. 23) — Dotyczące pracowników kontraktowych przepisy krajowe wyłączające ze swego zakresu stosowania niektóre kategorie pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, dorywczo lub na podstawie umowy na czas określony — Niekorzystne przepisy ustanowione, w zakresie dotyczącym prawa do corocznego urlopu, w odniesieniu do pracowników zmieniających swój wymiar czasu pracy z pełnego na niepełny oraz pracowników korzystających z dwuletniego urlopu rodzicielskiego — Zasady równego traktowania pracowników obu płci, pracowników zatrudnionych w pełnym i niepełnym wymiarze czasu pracy, a także pracowników zatrudnionych na podstawie umowy na czas określony i na czas nieokreślony

Sentencja

1) Właściwe prawo unijne, a mianowicie klauzulę 4 pkt 2 porozumienia ramowego w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego w dniu 6 czerwca 1997 r., znajdującego się w załączniku do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), zmienionej dyrektywą Rady 98/23/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona przepisowi krajowemu takiemu jak § 55 ust. 5 Tiroler Landes-Vertragsbedienstetengesetz (ustawy kraju związkowego Tyrolu dotyczącej pracowników kontraktowych) z dnia 8 listopada 2000 r., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lutego 2009 r., zgodnie z którym, w przypadku zmiany wymiaru czasu pracy pracownika, wymiar niewykorzystanej jeszcze części corocznego urlopu zostaje dostosowany proporcjonalnie do nowego wymiaru czasu pracy, efektem czego prawo do corocznego płatnego urlopu pracownika, którego wymiar czasu pracy zostaje zmniejszony z pełnego do niepełnego, a które to prawo nabył on będąc zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, zostaje ograniczone, a taki zatrudniony w niepełnym wymiarze czasu pracy pracownik może korzystać z tego urlopu tylko przy jednoczesnym ograniczeniu wynagrodzenia za czas jego trwania.

2) Klauzulę 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego w dniu 18 marca 1999 r., znajdującego się w załączniku do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona przepisowi krajowemu takiemu jak § 1 ust. 2 lit. m) ustawy kraju związkowego Tyrolu dotyczącej pracowników kontraktowych z dnia 8 listopada 2000 r., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lutego 2009 r., zgodnie z którym pracownicy, którzy są zatrudnieni na czas określony wynoszący nie więcej niż sześć miesięcy lub są zatrudniani dorywczo, są wyłączeni z zakresu stosowania tej ustawy.

3) Klauzulę 2 pkt 6 porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego, zawartego w dniu 14 grudnia 1995 r., znajdującego się w załączniku do dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, zmienionej dyrektywą Rady 97/75/WE z dnia 15 grudnia 1997 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona przepisowi krajowemu takiemu jak § 60 ostatnie zdanie ustawy kraju związkowego Tyrolu dotyczącej pracowników kontraktowych z dnia 8 listopada 2000 r., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lutego 2009 r., zgodnie z którym pracownicy, którzy korzystają z prawa do urlopu rodzicielskiego w wymiarze dwóch lat, tracą po jego zakończeniu prawo do corocznego płatnego urlopu nabyte w roku poprzedzającym narodziny dziecka.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf, Niemcy) — Vera Mattner przeciwko Finanzamt Velbert

(Sprawa C-510/08) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 56 WE i 58 WE — Podatek od nabycia własności tytułem darowizny — Teren, na którym została wzniesiona nieruchomość — Prawo do odliczenia od podstawy opodatkowania — Odmienne traktowanie rezydentów i nierezydentów)

(2010/C 161/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vera Mattner

Strona pozwana: Finanzamt Velbert

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 39 WE i 43 WE oraz art. 56 WE w związku z art. 58 WE — Uregulowanie krajowe w dziedzinie podatku od darowizny nieruchomości ustalające kwotę wolną od podatku w wysokości 1 100 EUR, w przypadku gdy darczyńca i obdarowany mają miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, podczas gdy kwota wolna od podatku wynosi 205 000 EUR, jeżeli darczyńca lub obdarowany mają miejsce zamieszkania na terytorium kraju

Sentencja

Postanowienia art. 56 WE w związku z art. 58 WE powinny być interpretowane w ten sposób, iż sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, które przewiduje, że przy obliczaniu podatku od darowizny kwota podlegająca odliczeniu od podstawy opodatkowania nieruchomości nabytej w drodze darowizny położonej w tym państwie jest niższa, jeżeli darczyńca i obdarowany zamieszkują w chwili dokonania darowizny w innym państwie członkowskim, niż kwota, która miałaby zastosowanie, jeżeli przynajmniej jeden z nich zamieszkiwałby w chwili dokonania darowizny w pierwszym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden, Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko X (C 536/08), fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV (C-539/08)

(Sprawy połączone C-536/08 i C-539/08) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 2 i 3 — Artykuł 28b część A ust. 2 — Prawo do odliczenia — Przepisy przejściowe dotyczące opodatkowania handlu między państwami członkowskimi — Miejsce wewnątrzspółnotowego nabycia towarów)

(2010/C 161/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden, Niderlandy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: X (C-536/08), fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV (C-539/08)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia art. 17 ust. 2 i 3 i art. 28b ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Przejściowy system opodatkowania wymiany handlowej między państwami członkowskimi — Miejsce wewnątrzspółnotowego nabycia towarów